

Poštovani,

Žao mi je što je došlo do nesporazuma. Ja sam mislio da sam sve prijavio kao jedan rad, jer je to jedna priča. Htio bi malo reći o toj školskoj ploči i zašto mi je to važno. Zbog dva moždana udara, a na preporuku terapeuta, ja svaki dan učim ponovo pisati.

Baš u to vrijeme otvaranja salona bilo je sto godina od rođenja Ivana Kožarića, Josepha Beuysa, Tomislava Gotovca i Mangelosa koji su meni važni a više nisu među nama i važno mi je bilo pisati njihova imena, upisati broj 57 kao redni broj Zagrebačkog salona, broj mojih godina i razmišljanja da sam još uvijek tu. Zato sam napisao Disciplina kičme jer je Koja isto imao moždani udar. S tom istom školskom pločom htio sam se osvrnuti i na naš rat i na rat koji je upravo počinjao u Ukrajini.

Htio sam svaki dan tijekom trajanja salona pisati o stvarima koje su važne. Zato što mi je to bilo važno, bio sam spreman o svom vlastitom trošku doći u Zagreb, sam donijeti radove i raditi na izložbi.. Zbog toga mi je bilo neshvatljivo zašto mi je uskraćena mogućnost da se kao umjetnik izražavam na jedini način koji mi je u ovim okolnostima moguć i zato sam se osjetio cenzuriran.

Moguće je da ispunjavajući prijavnicu nisam tehnički dobro i dovoljno jasno izrazio svoju namjeru i da sam podrazumijevao da će kustosici i Ocjenjivačkom sudu biti jasno da sve prijavljeno čini jednu konceptualnu cjelinu, kao što sam prilažući dvije fotografije iste table s različitim tekstom podrazumijevao da će razumjeti da se radi o „work in progress radu”, jer sam se direktno i referirao na table Josepha Beuysa koje jesu bile „work in progress rad”.

Želio sam napraviti ovaj rad i jer sam u procesu želio napisati ime svog prijatelja, koji se zove Niko Lučić zvani Umjetnik i koji je bio sudionik Domovinskog rata. Zašto mi je to važno? Zato što sam bio u Mrčevu na postavljanju njegovog posljednjeg rada koji je dovršio neposredno prije nego je preminuo, a koji naglašava pitanje o odgovornosti umjetnika i umjetnika danas. Iako sam sudjelovao u obrani Grada, imam samo

uniformu koju sam izložio, nikad nisam registriran kao branitelj, pa se i onda kao i sada pitam je li se radi o zabuni ili ne.

Što se tiče optužbe za „insinuaciju da je rad neprihvaćen jer tematizira prostor Florinog doma, oko kojeg su HDLU i HDLUDU u sudskom procesu dokazivanja prava vlasništva”, nemam što reći osim da HDLUDU je vlasnik Florinog doma i to nisu insinuacije nego upravo i jedna od tema ovog rada.

Kada sam došao u Meštrovićev paviljon postaviti rad, vidio sam da djeca do šest godina moraju platiti kartu za pogledati izložbu. Smatrajući to neprihvatljivim zato sam dalje razvijao ovaj rad i izložio ga kao fotografiju na Salonu odbijenih u AŽ pod nazivom DJECA DO 6 GODINA 20 KN.

Pošto sam prijavnicu i ovo pismo napisao uz pomoć prijatelja, jer nisam u mogućnosti sam tipkati, jasno mi je da je možda došlo do nesporazuma u komunikaciji, pa se ovom prilikom ispričavam Dorindi kao i onima koji su se osjetili prozvanima, te molim HDLU kao organizatora 57. Zg salona da ovaj moj iskaz također objavi na svojoj web stranici.

Napisao sam ovo pismo u vašem naređenom roku od 3 dana, i šaljem ga danas na 18.11. 2023. na Dan sjećanja na žrtve Domovinskog rata i Dan sjećanja na žrtvu Vukovara i Škabrnje, te mi možete primitak moga mejla potvrditi i u ponedjeljak.

Zahvaljujem na Vašem razumijevanju,

Slaven Tolj